

Julienne Durllet en Camille Wouters

Binnen de beperkingen van de historische Binkelhoeve uit 1756 zag Camille Wouters naast vleesveehouderij en akkerbouw ook kans om aan hoefveterisme te doen.

Beroep:	vleesveehouder
Ras:	Belgisch witblauw
Aantal stuks:	180
Aantal kalvingen:	80

Camille Wouters: 'Niet het podiumbeest, wel het kalf dat er niet meer loopt, interesseert mij'

Witblauw fokken zonder fouten

Vanuit verschillende bestuursfuncties houdt Camille Wouters uit het Belgisch-Limburgse Neerrepn een brede kijk op zijn witblauw-fokkerij. Het streven is gericht op een maximaal rendement. Inteelt en erfelijke gebreken verliest Wouters niet uit het oog.

tekst **Annelies Debergh**

In de schaduw van wat doorgaat als het oudste bos van België ligt in Neerrepn – een deelgemeente van Tongeren – de vierkantshoeve van Camille Wouters (60). Het glooiende, grasrijke landschap sluit perfect aan op de historische kasteelhoeve die dateert van 1756. 'Zolang ik me kan herinneren, zijn we altijd aan het restaureren geweest', vertelt de witblauwfokker uit Belgisch-Limburg. De voor- en de nadelen van boeren op

een historische boerderij, omgeven door een stuk parkzone en natuurgebied, is het eerste wat aan bod komt in het gesprek. De vleesveehouder – ook bestuurlijk actief binnen Boerenbond en in diverse provinciale besturen – zag kans voor de uitbouw van hoefveterisme. 'Je leert na al die tijd leven met de beperkingen.' Een voorbeeld volgt. 'De bouw van een schuilhok even verderop in de weide heeft tien jaar tijd en moeite gekost.'

Bij de start van zijn loopbaan telde het bedrijf melkvee en varkens. 'Ik herinner me de tijd dat de eerste witblauwdikbilden geboren werden. Bij een keizersnede lag de koe neer met een groot wit laken erover en meestal een massa volk daaromheen. Het was een hele belevenis.' Eens het roer in eigen handen koos Camille resoluut voor vleesveehouderij. 'Een nieuwe melkveestal kon er niet komen en tegelijk namen de prijzen voor

Vleesveerantsoen gebaseerd op gras, perspulp en zetmeelarmere massamais

Op de historische kasteelhoeve uit 1756 combineert de familie Wouters vleesveehouderij met hoevetoerisme

vlees toe. Vleesvee houden was rendabeler dan melken.'

Elitedier, elitevoer

Het bedrijf telt 65 hectare grond waaronder 31 hectare permanent grasland. De rest van het areaal dient voor de teelt van mais, cichorei, suikerbieten en wintertarwe. 'Op twee hectare na bevindt alle grond zich rond het erf. Ik hoef met de trekker zelden op de weg te komen. Als bij wijze van spreken de trekker versleten is, dan zijn de blokken op de trekkerbanden amper voor de helft weg.'

Mais vormt naast gras en persulp het hoofdbestanddeel van de rantsoenen op de Binkelhoeve. Zetmeelrijke maissorten zijn uit den boze. 'Ik kies liever maissassen met meer massa dan veel graan. Bij een hoog zetmeelgehalte wordt vleesvee al snel te vet en dat is weer negatief voor de vruchtbaarheid.' Naast een krachtvoerkern hecht Wouters voor de vaarzen ook veel belang aan ondersteuning met vitaminen en mineralen. 'Ik geef elk jaar wel 1250 tot 1500 euro uit aan mineralensupplementen. Dat is een fors bedrag, maar daar zweer ik bij. Witblauwe runderen zijn elitedieren, die moet je zo voeren en behandelen.'

Aan de koeien dient Camille Wouters extra vitamine K toe in de loop van de dracht. 'Dat is om bloedingen bij koeien en kalveren tegen te gaan', legt de fokker uit. Hij zweert erbij. 'Ik blijf mineralen geven. Ik heb het een jaar niet gedaan en leed direct meer verliezen. Mineralen kosten geld en de opbrengsten zijn moeilijk in kaart te brengen. Toch weet ik zeker dat ik erbij win.'

Op gezondheid ziet de bedrijfsleider nauw toe. Zo wordt elk jaar een bedrijfs-

venster uitgevoerd voor bvd, leverbot en neospora en vaccineert het bedrijf tegen ibr. 'Ik houd niet van vaccineren', stelt Camille Wouters nog. 'Maar alles draait om preventie en daar horen vaccins bij. Zo vaccineer ik de koeien met een gecombineerd vaccin tegen het rota- en coronavirus en tegen E. coli-infecties. Sindsdien is er nog amper diarree onder de kalveren.'

Biest en kunstmelk

Kalveren krijgen de biestmelk van hun moeder. 'Ik melk de koeien twee keer en dan gaan er vier droogzetters in de spenen.' De rest van de opfokperiode werkt de fokker met kunstmelk. 'Het droogzetten van de koeien vergt tijd en kost geld, maar rendeert. Zonder droogzetten lopen koeien te veel kans op uierinfecties. Dat betekent een langere tussenkalftijd en het brengt de biestproductie bij volgende kalvingen in gevaar. Dat moet koste wat kost vermeden worden. Ik wil alleen bedrijfseigen biest en leg van oudere koeien een voorraad biest aan.'

Preventie geldt volgens Camille op meer vlakken. 'Er wordt nog te veel gepraat over het dier dat op het podium staat bij shows. Mij interesseert vooral het kalf dat er niet meer loopt, dat verloren gaat door abortus of sterfte. Daar wil ik graag het fijne van weten.' Het fokdoel is erop gebaseerd: 'Het streven is hier geen enkel dood kalf. Witblauw is een intensief ras en dan moet je alles doen om daar het maximale uit te halen.'

De evoluties rondom erfelijke aandoeningen volgt de fokker bijgevolg op de voet en ingezette stieren moeten vrij zijn van gebreken. 'Enkele jaren geleden zag ik het ras ten onder gaan aan inteelt en

erfelijke gebreken. Ik heb nooit begrepen waarom bij de testwerking geen aandacht uitging naar abortussen in het laatste stadium van de dracht. Die resultaten alsook de dode kalveren meenemen in de eindbeoordeling van de stier zou een juist beeld van het fokresultaat leveren. Met het merkeronderzoek op erfelijke aandoeningen van Michel Georges is nu het juiste antwoord gegeven.'

Bij de kalveren lopen nakomelingen van Harisson, Rosario, Empire en Colos. Ook Impartial, Ipon en Obus zijn ingezet. Het stieradviesprogramma van CRV zorgt voor goede feedback om inteeltfouten te voorkomen. Op de inventaris van het vee komen naast de officiële gegevens ook de vader en het geboortegewicht te staan. Het wegen bij de geboorte past in het nakomelingenonderzoek van CRV. 'Dat gewicht varieert van pakweg 45 tot 65 kg en daar kun je geen echte lijn in trekken. In tegenstelling tot de verwachting kunnen vaarzen zware kalveren geven en koeien soms erg lichte.'

Van elke proefstier tracht Camille vier tot vijf kalveren te hebben. Stieren met een economische tint krijgen de voorkeur. 'De ingezette stieren horen bij een leeftijd van twee jaar ruim 800 kg te scoren en ongeveer plus drie of vier centimeter op de norm voor hoogtemaat.' Ook het karakter speelt een voorname rol. 'Rust in de groep levert een betere groei en vergemakkelijkt het werken met de dieren.'

Camille besluit vasthoudend: 'Ik hoef geen extremen, zeker niet in de fokkerij. Het maakt aan opbrengstkant te weinig verschil uit. Geef mij maar zo veel mogelijk levenslustige, vlotte kalveren, veel massa en behoud van kwaliteit.' |